

verscholen van meer dan nationale beteekenis. Intusschen laat het zich toch denken, dat ook aan de toepassing, die eenig beginsel destijds vond, eene algemeene bestemming niet mag worden ontzegd, en krachtens het gezag van Gods Woord mitsdien die bepalingen in haar geheel dienen te worden overgenomen. Velen hebben dat karakter toegekend aan wat het Oude Testament bevat omtrent het ongeoorloofde van huwelijken tusschen personen op grond van de bijzondere betrekking, waarin zij tot elkander staan.

Sommigen maken onder de verbodsbepalingen, die in de Schrift te dezer zake voorkomen, nog eene schifting en houden eenige daarvan alleen op Israël toepasselijk. Deze meening staat o. a. Michaëlis voor ¹⁾. Anderen verwerpen deze onderscheiding, maar achten overigens slechts die huwelijken verboden, waarvan Mozes uitdrukkelijk melding heeft gemaakt. Zoo b. v. wel het huwelijk met de tante, maar niet dat, hetwelk Keizer Claudius sloot, als hij zijns broeders dochter Agrippina huwde, noch ook dat met de zustersdochter. Eindelijk hebben derden het gevoelen verdedigd, dat met het bijzondere geval, door Mozes genoemd, tevens alle andere huwelijken van dienzelfden graad bedoeld zijn, en mitsdien Claudius nog slechts half werk had verricht, toen hij, om Germanicus' dochter te kunnen huwen, het Romeinsche recht ter zijde had geschoven ²⁾.

Ten gunste van deze meening heeft zich Calvijn verklaard ³⁾. In het ontwerp van eene verordening van 10 November 1545 verbiedt hij dan ook het huwelijk, zoowel met de nicht als met de tante, en dit onder woorden, die ons aan de Instituten van Gaius ⁴⁾ en die van Justinianus ⁵⁾ herinneren: »d'autant que l'oncle represente le père et la tante est au lieu de la mère" ⁶⁾. En zoo zoude Calvijn

¹⁾ T. a. p., II. p. 210. - Cf. ook zijne *Verhandeling over de huwelijkswetten van Mozes*, hoofdstuk VII.

²⁾ Gaius I. 62. Nerva herstelde het vroegere recht.

³⁾ In het algemeen zegt hij: »Quod lege Dei mandatum est, vocare in quaestionem fas non est, quantum ad prohibitiones spectat: ut incestuosa coniugia censeri debeant quae illic damnantur". (*Opera. Editio Brunsv. X, pars prior*, p. 231).

⁴⁾ I. 59.

⁵⁾ I. 10. § 1 en 5.

⁶⁾ *Opera. Ed. Brunsv. X, pars prior*, p. 33 en volg. Het huwelijk tusschen broeders- en